

Levél a NESAM*-gyülekezet tagjaihoz

Testvéreim, Jézus Krisztusban!

Következő találkozásunk első napirendi pontjaként, annak anyagaként küldöm ezt a levelet. A megszólításom tartalmát szeretném elmondani. Ki lehet jézusi értelemben testvér?

Aki Jézusban van, s akiben benne van Jézus. Ki ilyen? Az, aki az Isten tanítása szerinti szeretet életét éli. Azaz komolyan törekszik arra, hogy családjá a szeretet és az ebből kinövő béke otthona legyen. Aki ugyanarra törekszik munkahelyén. Akinek az életében van valami karitatív tevékenység: idejét, pénzét áldozza azokra, akik szegényebbek, elesettebbek nála. Aki törekszik arra, hogy személyes kapcsolatban legyen Jézussal. Legalább reggel és este intenzíven találkozik Jézussal; jól ismert szóval: lelkiéletet él. Ha vét a szeretet törvényei ellen, bűnbánatot tart. A maga jézusi szeretet-életének karbantartásáról legalább havonta/kéthavonta (gyónás, lehetőleg ugyanannál, az ő gyóntatójánál), a természetfölötti táplálkozásról (szentáldozás) hetenkint gondoskodik. Aki rendszeres munkával tanulja a szeretet-tant, a jézusi ígét. Aki ennek révén eljutott már oda, hogy bár keveseknek, de legalább már tanítja is, és törekszik arra, hogy egy kis társaságnak ő lehessen a táplálója, Jézus felé vezetője.

Ennek érdekében igyekezetek én körötökben. Ilyen vagy olyan formában több, mint húsz esztendő óta. Úgy érzem, szólnom kell. Közösségünk, amely magát Jézusról akarja nevezni – nem lehet alibi-közösség. Nem adhatjuk, kínálhatjuk fel összejövéseinket Istennek a családon belüli szeretet helyett, a karitatív tevékenység helyett, a lelkiélet helyett, a bűnbánat szentsége helyett, a szentáldozás helyett, a tanulás helyett, az ige továbbadása helyett, az általatok formálendő jézusi közösségek helyett. Huszonhárom esztendő óta húszéves Hozzátok fel kell hogy mentsem a türelmetlenség vádjá alól. Önmagatok becsapása, ha ezt a közösséget a fentiek helyett akarjátok fenntartani. Önmagam becsapása, ha ezt a közösséget, mint jézusi közösségbe-járást könyvelem el időelszámolásomban. Jól tudjátok, hogy magamon ismerem az ember esendő voltát és minden gyengeségét. Jól tudjátok, hogy mindezeknek becsületes akarását kívánom meg: az elindulást és a menetelést. Ezt azonban meg kell kívánom, nehogy meglepetés érjen bennünket, amikor az Ítéleten majd arra hivatkozunk, hogy csoportba jártunk, s mégis azt halljuk: „Bizony nem ismerlek titeket”.

A közösség minden egyes tagjának egyénileg döntenie kell, akarja-e a fentieket. Én a magam részéről ezt a közösséget csak abban az esetben akarhatom, ha a közösség tagjai akarják a fentieket. Egyénileg a közösség bármelyik tagjának szívesen állok rendelkezésére, ha segítségemet igényli atekintetben, hogy a fentiek bármelyikét akarni tudja.

Úgy küldöm el ezt a levelet, hogy mai szentmisémben megimádkozom a tartalmát. Hogy a címzettek csak szeretetet, a ti javatok munkálását értsék belőle, és semmi, semmi egyebet. „Dübörgő igényeknek” nem szabad ellenállni, s nekem dübörgő igényem volt ennek a levélnek a megírására.

Találkozásunk alkalmával – és külön, egyénileg is, ha szükséges – várom testvéri válaszokat.

A Fiú Isten kegyelme, az Atya Isten szeretete és a Szentlélek egyesítő ereje legyen Mindnyájatokkal! – És az én lelkemmel.

Megjelent: Karácsonyi Ajándék 1972, 1. kötet